

Urrubaru
—♦—
INSTITUTIONES
PHILOSOPHICÆ

PSYCHOLOGIAE

B103
15
v. 6

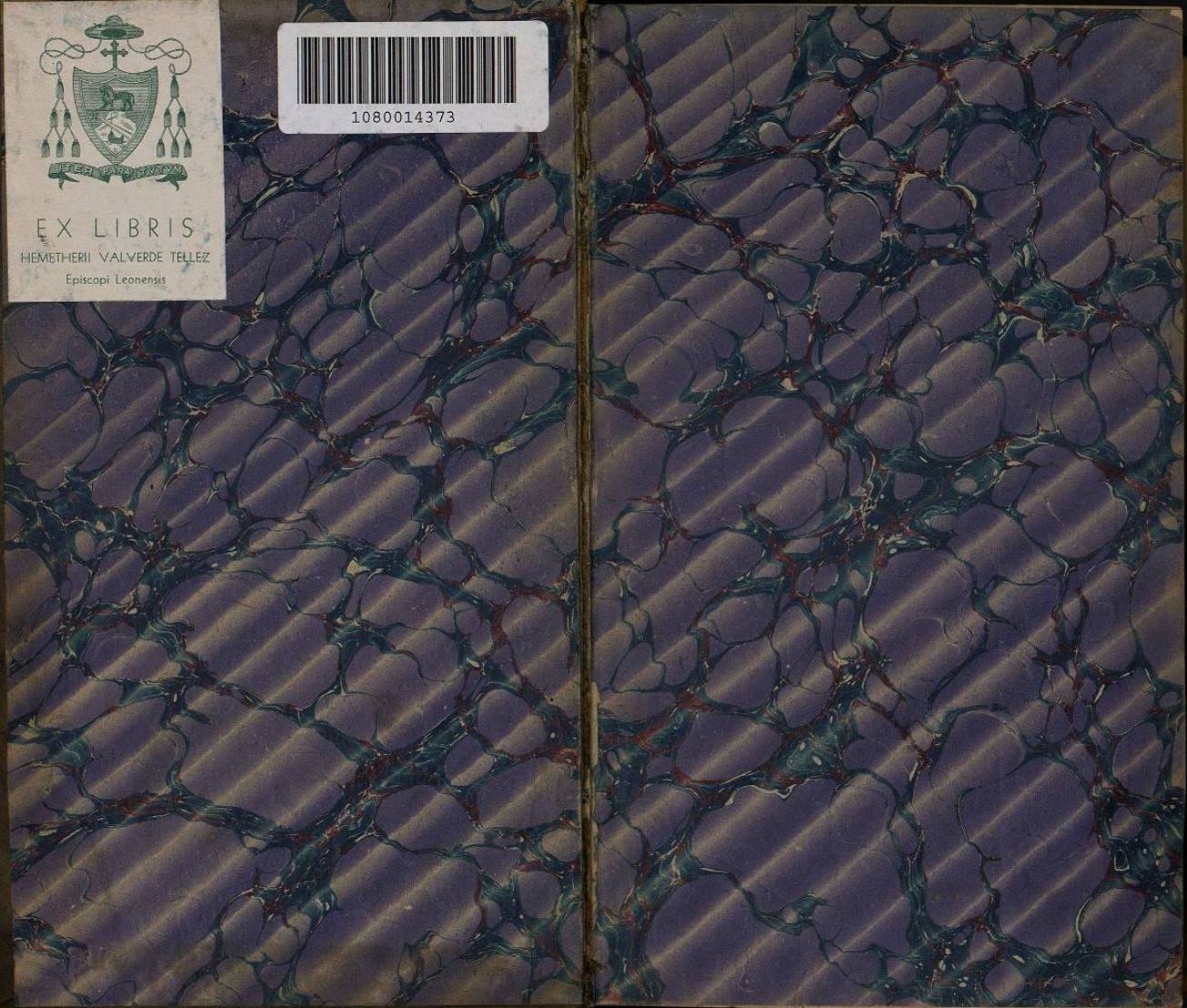
007716

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080014373

Agol

INSTITUTIONES PHILOSOPHICÆ

QUAS ROMÆ
IN PONTIFICIA UNIVERSITATE GREGORIANA

TRADIDERAT

P. JOANNES JOSEPHUS URRÁBURU S. J.

VOLUMEN SEXTUM

PSYCHOLOGIÆ

PARS SECUNDA

Capilla Alfonsoina
Biblioteca Universitaria

VALLISOLETI

TYPIS JOSEPH ENMANUEL. A CUESTA
LUTETIÆ PARISIORUM || ROME
P. LETHIELLEUX || PIETRO GATTI
VIA DICTA CASSETTE, 10 || IN TIPOGRAPHIA
DE PROPAGANDA FIDE

46170

B103

I5

V.6

INDEX

DISPUTATIONUM, CAPITUM ET ARTICULORUM

PSYCHOLOGIA

SEU

ALTERA PARS PHILOSOPHIÆ NATURALIS

DISPUTATIO SEXTA

DE APPETITU.

CAPUT I

DE APPETITU GENERATIM ET DE APPETITU SENSITIVO.

	Pag.
ART. I. Notio appetitus exponitur.	2
ART. II. Objectum generatim appetitus eliciti.	8
ART. III. Actus appetitus eliciti ejusque cause, ubi de necessitate atque influxu cognitionis in appetitionem.	16
§ I. Quomodo influat in appetitionem vel valitionem objectum appetibile vel bonum apprehensum.	16
§ II. Quanta sit appetitus eliciti dependentia a cognitione.	20
§ III. Quo pacto cognitione influat in subsequentem appetitionem; utrum in genere causæ efficientis, an solum instar condi- tionis.	25

FONDO BIBLIOGRAPHICO
VALVERDE Y TELLEZ

009716

	Page
§ IV. Utrum acius appetendi vel volendi sit qualitas aliqua absoluta	35

CAPUT II

DE APPETITU SENSITIVO.

ART. I. Objectum appetitus sensitivi	37
ART. II. Organum appetitus sensitivi	42
ART. III. Quotuplex appetitus sensitivus et ejus actus	70
§ I. Præcipuus actus appetitus sensitivi	71
§ II. De passionibus	77
§ III. Utrum appetitus concupisibilis et irascibilis realiter dif- ferant	87
ART. IV. An et quo pacto appetitus sensitivus moveat voluntatem, ab eaque moveatur	94
§ I. An et quo pacto appetitus moveat voluntatem	94
§ II. Quo pacto moveatur appetitus a voluntate	97
§ III. Utrum appetitus sensitivus libertate polleat	101

CAPUT III

DE APPETITU RATIONALI SEU VOLUNTATE.

ART. I. De objecto voluntatis	104
§ I. Quodnam sit objectum voluntatis	105
§ II. Utrum finis sit adiquatum voluntatis objectum	107
ART. II. Quali cognitione proponi debet objectum voluntati	121
§ I. An et qualis objecti cogitatio intellectualis requiratur ad actum voluntatis	121
§ II. An et quale judicium practicum (sive formale, sive vi- tiale) requiratur ad actum voluntatis	127
§ III. An voluntas amore possit bonum, quod non ipsi proponitur ut maius vel melius	142
ART. III. De variis voluntatis actibus	151
§ I. Actus voluntatis circa finem	158
§ II. Actus voluntatis circa media	168
§ III. Divisio actuum voluntatis in elicitos et imperatos, ubi quid sit imperium, et ad quam potentiam pertineat	178

	Page
ART. IV. An et quo pacto voluntas moveatur, et moveat alias potentias	186
§ I. A quibus moveri queat voluntas	187
§ II. An et quas potentias moveat voluntas ad actus suos	202
§ III. Quo pacto voluntas moveat alias potentias ad actus suos	205
ART. V. Utra potentia sit perfectior, intellectusne, ac voluntas	210

DISPUTATIO SEPTIMA

DE LIBERTATE.

CAPUT I

VINDICATUR LIBERTATIS EXISTENTIA.

ART. I. Varia circa libertatem sententiae	222
§ I. Libertatis adversarii	222
§ II. Libertatis assertores	235
ART. II. Quid libertas, quam tuemur, nomine veniat	237
ART. III. Exponduntur determinismi fundamenta	248
ART. IV. Impugnatur directe determinismus	280
ART. V. Probatur liberi arbitrii existentia	304
ART. VI. In quibusnam actibus sit homo generatim liber	336
ART. VII. Darine possit pura omissione libera	353

CAPUT II

NATURA LIBERI ARBITRII DECLARATUR.

ART. I. An et quenam potentia sit liberum arbitrium	357
§ I. Utrum liberum arbitrium sit habitus, an vero potentia na- turalis	357
§ II. Quanam potentia sit liberum arbitrium	364
ART. II. Utrum indifferentia objectiva ita sit radix libertatis, ut illa stante nequeat voluntas a Deo cogi vel necessitatem pati	374
§ I. Utrum vis vel coactio inferri queat voluntati	375
§ II. Utrum stante indifferentia judicii voluntas a Deo necessi- tarri queat	380

ART. III.	Utrum liberum arbitrium vel libertas indifferentiae recte definitur potentia, que positis omnibus ad agendum requisitis, potest agere vel non agere.	395
§ I.	<i>Demonstratur generalim prædicta definitio.</i>	395
§ II.	<i>Quo sensu interpretanda sit prædicta definitio.</i>	401
ART. IV.	Utrum ratio liberi sit intrinseca actui, ita ut actus nequeat de libero transire in necessarium, nec viciissim de necessario in liberum.	408

DISPUTATIO OCTAVA

DE HABITIBUS.

CAPUT I

ASERITUR HABITUUM REALITAS.

ART. I.	Exponitur notio habitus.	425
§ I.	<i>Quid sit habitus.</i>	425
§ II.	<i>Quo pacto se habeat habitus respectu actus.</i>	429
ART. II.	Vindicatur existentia habitus.	433
ART. III.	Quo pacto habitus concurrat ad actum.	443
§ I.	<i>Asseritur habitui concursus effectivus.</i>	444
§ II.	<i>Ad quos actus concurrant habitus.</i>	455

CAPUT II

DE CAUSIS HABITUUM.

ART. I.	Causa efficiens habituum.	458
§ I.	<i>Causa efficiens et conservans habituum.</i>	458
§ II.	<i>An et quo pacto plures requirantur actus ad gignendum habitum.</i>	466
ART. II.	Subjectum vel causa materialis habituum.	480
§ I.	<i>Qualenam sit subjectum habituum capax.</i>	480
§ II.	<i>Utrum potentia rationales sint capaces habituum.</i>	483
§ III.	<i>An sensus interni et sensitivus appetitus suscipere queant habitus.</i>	486

§ IV.	<i>Utrum sint habitus in potentia motrice atque in membris corporis.</i>	492
ART. III.	In quo sita sit habitus essentia.	497
§ I.	<i>Utrum habitus intellectualis sit qualitas a speciebus distincta.</i>	497

CAPUT III

PROPRIETATES, AC PRÆCIPUE DIVISIONES HABITUS.

ART. I.	Utrum habitus sit augmenti capax.	516
§ I.	<i>Intensio vel intensivum augmentum habitus.</i>	518
ART. II.	Diminutio vel remissio et corruptio habitus.	523
ART. III.	Præcipue divisiones habitus.	537

DISPUTATIO NONA

DE ANIMA HUMANA.

CAPUT I

EXISTENTIA ET REALITAS ANIMÆ IN HOMINE.

ART. I.	Utrum in homine admittendum sit principium aliquod substantiale vitalium operationum distinctum a materia.	544
ART. II.	Utrum in homine una duxata sit anima vel unicum omnis vita primum principium.	548
ART. III.	Utrum eadem tiamque rationalis insi pluribus hominibus, anno vero multiplex pro numero corporum humanorum.	565
§ I.	<i>Intellectus separatus Averrois.</i>	566
§ II.	<i>Utrum eadem anima successive sit in diversis corporibus, ubi de Metempsychosi vel palingenesia.</i>	577

CAPUT II

NATURA RATIONALIS ANIMÆ.

ART. I.	Utrum anima humana sit substantia simplex atque indivisibilis.	600
ART. II.	Utrum anima humana sit substantia spiritualis vel immaterialis.	610

	PAG.
§ I. Quid sit <i>spiritus vel substantia spiritualis</i>	611
§ II. Utrum principium intelligendi in homine sit <i>substantia spiritualis</i>	619
ART. III. Utrum anima humana sit immortalis vel incorruptibilis.	634
§ I. Demonstratur <i>immortalitas animæ rationalis</i>	641
§ II. An satis constet animam rationalem in eternum existaram esse, quin unquam vita spolietur.	666
ART. IV. Utrum rationalis anima sit eiusdem perfectionis specificæ, ac angelus.	674
ART. V. Utrum omnis anima rationalis sit eiusdem substantialis perfectionis.	681

CAPUT III

DE ORIGINE ANIMÆ HUMANÆ.

ART. I. Rejicitur emanatismus.	694
ART. II. Rejicitur generationismus, vel traducianismus et statuitur creationismus.	700
ART. III. De tempore, quo anima rationalis creaturæ, et corpori infunditur.	730

CAPUT IV

DE ANIMA RATIONALI UT EST CORPORIS FORMA.

ART. I. An et quomodo rationalis anima sit forma corporis.	743
§ I. <i>Utrum anima rationalis sit forma substantialis corporis</i>	743
§ II. <i>Utrum anima rationalis corpus informe qua rationalis</i>	755
§ III. <i>Utrum anima humana perenniter et inseparabiliter adiunctum gerat corpus aliquod sibi unitum</i>	770
ART. II. De sede animæ in humano corpore.	776
§ I. <i>An et quomodo sit anima rationalis in tota entitate corporis humani</i>	777
§ II. <i>Utrum omnes partes intra humanum corpus contentæ animentur</i>	790
§ III. <i>Utrum sanguis animetur</i>	799
ART. III. Que qualisque unio inter animam et corpus intercedat.	826
§ I. <i>Utrum unio substantialis animæ rationalis cum corpore sit naturalis et personalis</i>	827

	PAG.
§ II. <i>Mutuus iſfluxus physicus animæ et corporis, sequela naturalis unionis eorumdem</i>	842
§ III. <i>Ratio formalis et ceteræ causæ unionis substantialis</i>	849
§ IV. <i>Excluduntur Cartesianorum, Leibnitianorum aliorumque de animæ unione cum corpore sententia</i>	858

DISPUTATIO DECIMA.

DE HOMINE

CAPUT I.

DE NATURA HOMINIS.

ART. I. Essentia hominis, dignitas ejusdem ac præstantia.	875
§ I. <i>Hominis definitio</i>	875
§ II. <i>Hominis dignitas et præstantia</i>	879
ART. II. Utrum homo proprium regnum constitutus a ceteris corporibus naturæ regnum distinctum.	884
ART. III. Utrum omnes homines ad unam duntaxat speciem pertineant.	904

CAPUT II.

DE ORIGINE HOMINIS

ART. I. De causa hominis efficiente.	952
ART. II. Utrum universum genus humanum ab Adam progeniem ducatur.	955
§ I. <i>Expenduntur contraria argumenta</i>	962
§ II. <i>Statuuntur vera doctrina</i>	1001
ART. III. De antiquitate hominis.	1016
§ III. <i>Variae opiniones et status questionis</i>	1016
§ II. <i>Utrum admitti queat homo tertiarius</i>	1022
§ III. <i>Quanta sit generis humani antiquitas</i>	1035

CAPUT III.

DE HYPNOTISMO ET SPIRITISMO.

ART. I. Brevis historia et descriptio hypnotismi.	1112
§ I. <i>Brevis historia hypnotismi</i>	1113

ART. II.	§ II. <i>Processus ac phænomena fraccipua hypnotismi.</i>	1125
ART. II.	An sint naturalia omnia hypnotismi phænomena.	1145
	§ I. <i>Quenam sint cause hypnoticorum phænomenorum.</i>	1146
	§ II. <i>An hypnotismi phænomena suggestioni tribuenda sint.</i>	1155
	§ III. <i>Utrum phænomena hypnotismi dicenda tandem sint naturalia, an praeternaturalia.</i>	1192
ART. III.	An hypnotismi phænomena probari quidam queat adversus catholicam doctrinam.	1196
	§ I. <i>An hypnotica phænomena probent quidam contra humanam libertatem.</i>	1196
	§ II. <i>Utrum phænomena hypnotica infirmare queant catholicum dogma de miraculorum veritate.</i>	1200
ART. IV.	De spiritismo.	1215
	§ I. <i>Cause phænomenorum spiritisticorum.</i>	1220
	§ II. <i>Utrum ex spiritismo validum aliquod telum deponi queat adversus catholicam religionem.</i>	1236

DISPUTATIO UNDECIMA.

DE ANIMA SEPARATA

CAPUT I.

MODUS ESSENDI ANIMÆ SEPARATÆ.

ART. I.	An et quam mutationem passa sit anima separata circa suam entitatem.	1239
ART. II.	Utrum status separationis sit animo naturalis an violentus.	1242
	§ I. <i>Resolvitur quaestio.</i>	1244
	§ II. <i>An anima separata naturaliter appetat unionem cum corpore.</i>	1252
ART. III.	Quenam ex præhabitis accidentibus secum defert anima ex hac vita migrans.	1256

CAPUT II

DE OPERATIONIBUS ANIMÆ SEPARATÆ.

ART. I.	De intellectione animæ separatae.	1263
	§ I. <i>An et quo pacto anima separata novas species intelligibilis acquirat.</i>	1264

§ II.	<i>An et quo pacto cognoscat anima separata se ipsa.</i>	1273
§ III.	<i>An et quo pacto anima separata cognoscat Deum et alias substantias immateriales.</i>	1276
§ IV.	<i>An et quo pacto anima separata cognoscat corpora resque omnes naturales.</i>	1283
§ V.	<i>Utrum anima separata perfectius intelligent quam conjunctiona.</i>	1292
ART. II.	De motu locali anime separatae.	1295
	§ I. <i>Utrum anima separata seipsam movere sua virtute possit.</i>	1295
	§ II. <i>Utrum anima separata naturali virtute polleat res aliæ localiter movendi.</i>	1301